

Van de tuchtrechter

Deze uitspraken zijn geselecteerd en bewerkt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit P.J.M. Drion, C.B. Gaaf, W.F. Hendriksen, H.J.A. Knijff, E. van Liere en H. Uhlenbroek. De uitspraken met LJN-nummer zijn integraal te raadplegen op www.tuchtrecht.nl.

Eenmanszaak 'X Advocaten'

- Raad van discipline 27 juli 2011, LJN: YA1850

Voeren eenmanszaak met het woord 'Advocaten' in de naam niet toegestaan.

- Art. 46 Advocatenwet (2 Wat een behoorlijk advocaat betaamt; 2.1 Wat in het algemeen niet betaamt)
- Art. 7 Samenwerkingsverordening 1993

Feiten

Mr. X is sinds geruime tijd als enige advocaat verbonden aan X Advocaten. De raad van toezicht heeft voorgehouden dat het meervoud 'Advocaten' in zijn kantoor-naam niet conform de werkelijkheid is, en daarmee misleidend en in strijd met art. 7 van de Samenwerkingsverordening 1993. De raad van toezicht heeft mr. X verzocht zijn kantoor-naam aan te passen en de raad van toezicht bewijs te doen toekomen van de aanpassing, alsmede een kopie van het briefpapier van mr. X. Mr. X heeft niet op deze brief gereageerd. De deken heeft mr. X herhaaldelijk verzocht om de naam aan te passen bij de Kamer van Koophandel en in Bar Beheer.

Nadat de deken het dekenbezwaar heeft ingediend, heeft mr. X aan de Nederlandse Orde van Advocaten doorgegeven dat zijn kantoor voortaan 'Advocatenkantoor X' zou heten. Op 20 mei 2011 heeft mr. X de raad een bericht van registratie van de Kamer van Koophandel gezonden, waarin het kantoor van mr. X wordt aangeduid als 'Advocatenkantoor X'.

Dekenbezwaar

Mr. X heeft, door de kantoor-naam 'X Advocaten' te gebruiken in strijd gehandeld met de Samenwerkingsverordening 1993, art. 7 lid 1 en 2, en daarmee in strijd met de norm, vastgelegd in art. 46 Advocatenwet.

Overwegingen

Uit art. 7 van de Samenwerkingsverordening 1993 volgt dat een kantoor-naam niet mag misleiden door het suggereren van een vorm van samenwerking die niet met de werkelijkheid overeenstemt. Klager voert een eenmanskantoor, terwijl de naam 'X Advocaten' suggereert dat er meer advocaten op het kantoor werkzaam zijn, zodat de naamgeving cliënten gemakkelijk op het verkeerde been kan zetten. Dit is in strijd met de Samenwerkingsverordening 1993 en daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar. De vraag of andere advocaten in strijd met de Samenwerkingsverordening 1993 handelen zonder dat zij daarop worden aangesproken staat, anders dan mr. X meent, niet in de weg aan de tuchtrechtelijke verwijtbaarheid van mr. X zelf in dezen. Door te gedogen wordt immers nog niet de bevoegdheid verspeeld om op te treden als de deken dat wenselijk acht (zie Hof van discipline 9 mei 2008, nr. 5028, *Advocatenblad* 12 februari 2010).

Beslissing

Verklaart het dekenbezwaar gegrond en legt op de maatregel van enkele waarschuwing.

Valse verklaring overleggen

- Raad van discipline Amsterdam, 19 juli 2010, nr.10-006H, LJN: YA0863

Advocaat moet geacht worden bekend te zijn met valsheid van een in rechte overgelegde verklaring.

- Art. 46 Advocatenwet (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt)

Feiten

Mr. X is advocaat en tevens bestuurder van de besloten vennootschap die onder meer haar naam draagt, hierna A B.V. A B.V. is tevens de holding van de besloten vennootschap B B.V., waarvan de levenspartner van mr. X directeur is/was. Tussen A B.V. en klager is een geschil gerezen over de prijs waartegen een tuinstrook aan A B.V. moet worden aangeboden. In kort geding heeft klager zich genoodzaakt gezien om de medewerking van A B.V. aan taxatie van de tuinstrook af te dwingen. In dat kort geding heeft de advocaat van A B.V. kort voor de mondelinge behandeling een verklaring overgelegd van de toenmalige notaris-klerk die bij de verkoop van de bouwgrond aan klager betrokken was. De toenmalige notaris-klerk heeft daarop bij de politie aangifte gedaan van vervalsing en over de namens A B.V. in kort geding overgelegde verklaring als volgt verklaard:

'Ik heb dit schrijven nimmer opge maakt, getekend of ondertekend. Mijn naam en de gelijkende handtekening zijn hier misbruikt en vervalst. Wie dat gedaan heeft weet ik niet, ...'.

Het als verklaring van de toenmalige notarisklerk gepresenteerde document is door de advocaat van A B.V. ontvangen via een faxnummer afkomstig van het adres waarop A B.V. en B B.V. gevestigd zijn. De verklaring heeft een lettertype dat identiek is aan dat van de bij A B.V. en B B.V. in gebruik zijnde computer(s).

Klacht

De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat mr. X in strijd met artikel 46 Advocatenwet betrokken is geweest bij het overleggen van een valse verklaring tijdens een kortgedingzitting door de advocaat van een vennootschap waarvan mr. X bestuurder is.

Overwegingen

Aan de deken heeft mr. X verklaard dat zij de verklaring niet heeft opgesteld noch in de procedure heeft ingebracht en dat haar advocaat, vanwege eventuele strafrechtelijke consequenties, haar geadviseerd heeft geen mededelingen te doen over de identiteit van de medewerker van A B.V. die de desbetreffende verklaring naar de advocaat van A B.V. heeft gestuurd. Ook tijdens de mondelinge behandeling van de klacht door de raad heeft mr. X de identiteit van de desbetreffende medewerker desgevraagd niet willen prijsgeven en anderszins ook geen mededelingen gedaan die toelaten te concluderen dat zij er niet mee bekend was dat aan de rechter een vervalste verklaring was overgelegd. Zij heeft zich beperkt tot een verwijzing naar een in haar klachtdossier aanwezige niet zelf door de advocaat van A B.V. ondertekende verklaring waarin slechts staat dat hem 'op basis van het dossier in de in hoofde genoemde zaak geen enkele betrokkenheid is gebleken (van mr. X) ten aanzien van de verklaring van (de voormalige notarisklerk).'

Verwacht mag worden van mr. X dat zij aannemelijk maakt op generlei wijze betrokkenheid te hebben gehad bij de totstandkoming of overlegging van een verklaring die vervalst is dan wel daarmee bekend te zijn geweest. Nu mr. X nagelaten heeft zulks aannemelijk te maken en gelet op het gehele feitencomplex dient het er voor gehouden te worden dat

mr. X in haar positie van directeur van A B.V. geweten heeft wat er in haar bedrijf gebeurt en dat zij van de valsheid van de verklaring op de hoogte is geweest (dan wel had behoren te zijn) althans dient haar die wetenschap te worden toegeschreven. Mr. X heeft geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht die de raad tot een ander oordeel konden brengen.

Beslissing

Verklaart de klacht gegrond en legt aan mr. X op de maatregel van voorwaardelijke schorsing voor de duur van één maand.

Excessief declareren

- Raad van discipline Amsterdam, 27 juli 2011, LJN: YA1865, ten gevolge op 7 december 2010, LJN: YA1224

Op grond van het feit dat mr. X in de begrote zaken resp. 32%, 59% en 160% te veel heeft gedeclareerd ten opzichte van de begrote bedragen komt de raad tot de slotsom dat er inderdaad sprake is van excessief declareren

- Art. 46 Advocatenwet (1 De zorg voor de cliënt; 1.4.3.1 Financiële verhouding)
- Gedragsregels 4.5, 23 en 25

Feiten

De raad heeft in deze zaak op 7 december 2010 een (tussen)beslissing gegeven. In die beslissing heeft de raad ter zake van een resterend klachtonderdeel elke beslissing aangehouden in afwachting van de uitkomst van de toen reeds lopende begrotingsprocedure. Inmiddels staat vast dat de raad van toezicht in zijn begrotingsbeslissing de door mr. X gehanteerde uurtarieven in stand liet, maar in drie zaken werd het volgende overwogen met betrekking tot de aan klager gedeclareerde tijd:

(A) In de zaak klager/[Bank]: 'Van de totaal aan de diverse werkzaamheden bestede tijd van 93 uur en 12 minuten schrapte de Raad in totaal 22 uur en 51 minuten tegen diverse uurtarieven (...), zodat 70 uur en 21 minuten à € 225,00 per uur resteren.'

In de zaak klager/A.: 'Van de totaal aan de diverse werkzaamheden bestede tijd van 12 uur en 48 minuten schrapte de Raad in totaal 4 uur en 44 minuten tegen diverse uurtarieven (...), zodat 8 uur en 4 minuten à € 225,00 per uur resteren.'

In de zaak klager/B.: 'Van de totaal aan de diverse werkzaamheden bestede tijd van 3 uur en 54 minuten schrapte de Raad in totaal 2 uur en 24 minuten tegen € 225,00 per uur, zodat 1 uur en 30 minuten à € 225,00 per uur resteren.'

Klacht

Mr. X declareerde excessief.

Overwegingen raad

De inhoud van de begrotingsbeslissing kan niet door de raad worden beoordeeld, nu daarvoor de weg van de Wet tarieven in burgerlijke zaken moet worden gevolgd. De raad moet uitsluitend beoordelen of mr. X excessief heeft gedeclareerd. Als uitgangspunt neemt de raad hetgeen in de begrotingsbeslissing is overwogen en beslist. Enerzijds zijn de door mr. X gehanteerde uurtarieven in de begroting in stand gelaten, maar anderzijds is in alle drie de zaken door mr. X beduidend meer tijd in rekening gebracht dan door de raad van toezicht in de begroting is vastgesteld. Zo is in de zaak klager/[Bank] 32% meer tijd in rekening gebracht dan begroot (5.592 in plaats van 4.221 minuten), in de zaak klager/A 59% meer tijd (768 in plaats van 484 minuten) en in de zaak klager/B. 160% meer tijd (234 in plaats van 90 minuten). Op grond van het feit dat mr. X in de begrote zaken resp. 32%, 59% en 160% te veel heeft gedeclareerd ten opzichte van de begrote bedragen komt de raad tot de slotsom dat er inderdaad sprake is van excessief declareren door mr. X, zodat de klacht gegrond is.

Beslissing

Legt op de maatregel van berisping.